

POSTANOWIENIE

Dnia 24 maja 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek

w sprawie R. F. – sędziego Sądu Okręgowego w R.
obwinionego o popełnienie deliktu dyscyplinarnego z art. 107 § 1 pkt 5 ustawy z 27 lipca 2001 r. Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2023 r., poz. 217) dalej: u.s.p.
po rozpoznaniu w Izbie Odpowiedzialności Zawodowej
na posiedzeniu w dniu 24 maja 2023 r.
na podstawie art. 22 § 1 k.p.k. w zw. z art. 128 u.s.p.

postanowił

zawiesić postępowanie dyscyplinarne do czasu prawomocnego
zakończenia postępowania karnego prowadzonego wobec sędziego
R. F. o przestępstwo z art. 178a § 1 k.k.

UZASADNIENIE

Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego przy Sądzie Apelacyjnym w [...] złożył wniosek o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej wobec R. F. – sędziego Sądu Okręgowego w R., obwinionego o to, że w dniu 13 października 2020 r. w R., znajdując się w stanie nietrzeźwości wynoszącym 0,63 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, prowadził w ruchu lądowym ul. [...] pojazd mechaniczny marki S., nr rej. [...], tj. o czyn z art. 107 § 1 pkt 5 u.s.p.

Sąd Dyscyplinarny – przy Sądzie Apelacyjnym [...] postanowieniem z dnia 13 grudnia 2021 r., sygn. akt ASD 2/21 stwierdził swą niewłaściwość i sprawę przekazał do rozpoznania Sądowi Najwyższemu, wskazując, iż z treści zarzutu wynika, że czyn obwinionego wypełnia równocześnie znamiona przestępstwa z art. 178a § 1 k.k.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postępowanie dyscyplinarne należało zawiesić

Zgodnie z treścią art. 22 § 1 k.p.k., mającego zastosowanie w postępowaniu dyscyplinarnym sędziów sądów powszechnych, jeżeli zachodzi długotrwała przeszkoda uniemożliwiająca prowadzenie postępowania, postępowanie to zawiesza się na czas trwania tej przeszkody. Z powołanego przepisu wynika, że katalog okoliczności, które uzasadniają zawieszenie postępowania nie jest zamknięty, skutkiem czego każdorazowo podlegają one ocenie w kontekście tego, czy rzeczywiście stanowią przeszkodę do rozpoznania sprawy oraz czy jest ona długotrwała.

Według art. 120 § 1 u.s.p., po prawomocnym zakończeniu postępowania karnego przeciwko sędziemu, sąd lub prokurator przesyła akta sprawy właściwemu rzecznikowi dyscyplinarnemu. Jeżeli postępowanie dyscyplinarne nie było wszczęte, rzecznik dyscyplinarny podejmuje czynności dyscyplinarne, choćby w postępowaniu karnym został wydany wyrok uniewinniający. Z przepisu można zatem wnosić, że właściwym rozwiązaniem procesowym jest rozstrzygnięcie w pierwszej kolejności sprawy o przestępstwo, a następnie sprawy o delikt dyscyplinarny. Wskazuje on bowiem jasno na obowiązek przesłania akt sprawy karnej po jej prawomocnym zakończeniu, a oczywiste jest, że przesłanie takie ma służyć ich wykorzystaniu.

Nadto, w orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazuje się, że w takiej sytuacji postępowanie dyscyplinarne powinno zostać zawieszone do momentu zakończenia postępowania karnego, jeśli istnieje uzasadnienie wynikające z efektywności i ekonomiki procesowej, chyba że wystarczające jest zarządzenie przerwy lub odroczenie rozprawy (por. uchwałę Sądu Najwyższego (7) z 28 września 2006 r., I KZP 8/06). Należy jednocześnie podkreślić, że słusznie w uzasadnieniu tej uchwały zaznaczono, że organem właściwym do stwierdzenia tego, czy dany czyn stanowi przestępstwo czy też nie, jest sąd karny, gdyż tylko ten sąd jest umocowany do wydania orzeczenia podważającego zasadę domniemania niewinności. W tym kontekście należy stwierdzić, że skoro do stwierdzenia, że czyn stanowi przestępstwo umocowany jest wyłącznie sąd karny, tym bardziej oczekiwanie na

jego rozstrzygnięcie jest uzasadnione. Oczywiste jest bowiem, że taka okoliczność jest doniosła z punktu widzenia rozstrzygnięcia o delikcie dyscyplinarnym, zarówno w płaszczyźnie winy, jak i kary.

Jak natomiast wynika z akt niniejszej sprawy, postępowanie dyscyplinarne zostało wszczęte na podstawie materiałów postępowania przygotowawczego. Poza tym, z pisma obrońcy z dnia 9 maja 2023 r. wynika, że sprawa karna sędziego R. F. znajduje się na etapie postępowania sądowego.

Ubocznie należy zaznaczyć, że zawieszenie postępowania w sprawie o delikt dyscyplinarny sędziego z powodu na oczekiwanie na prawomocne zakończenie sprawy karnej nie stanowi zagrożenia z punktu widzenia upływu okresu przedawnienia, ze względu na treść art. 108 § 5 u.s.p. Zgodnie z tym przepisem przedawnienie dyscyplinarne nie biegnie w czasie postępowania dyscyplinarnego, począwszy od dnia złożenia wniosku do sądu dyscyplinarnego do dnia prawomocnego zakończenia postępowania dyscyplinarnego.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.

[M. T.]

[Ł.n]